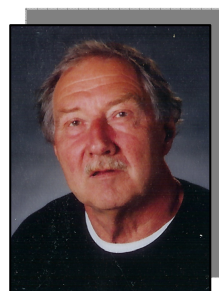

Till minne av Gunnar Törnér

Gunnar Törnér (född Johansson), Västerås, tidigare bosatt i Malmö, är död. Han avled på nyårsdagens morgon i sitt hem vid en ålder av blott 65 år.

Gunnar föddes i Västerås 1944. Hans pappa arbetade på ASEA och hans mamma på Centrallasarettet i Västerås. Själv var Gunnar i sin ungdom en framgångsrik fotbollsmålvakt i IK Franke.

Hemmet på Emausgatan var politiskt engagerat, och Gunnar växte upp med de socialdemokratiska värderingarna och idealen. Under två decennier var mamma Martha ordförande i det socialdemokratiska kvinnodistriktet, och Gunnar blev själv tidigt politiskt intresserad.

Så här säger Gunnar själv i en artikel i Sydsvenskan i januari 1994: "Mina föräldrar jobbade på dagarna och höll på med politik på kvällarna." Han menade, att detta var idealet för politiker, då "besluten ska kännas likadant för den som bestämmer som för alla andra. Det är ju jökla lätt att fatta beslut om att *andra* ska få det sämre".

Under tiden på Tärna folkhögskola i slutet av 60-talet fick han intresse för pedagogiken och blev 1969 antagen på Lärarhögskolan i Malmö. Under åren 1972-1999 arbetade Gunnar sedan som mellanstadie lärare på Rosengårdsskolan och Kirsebergsskolan i Malmö, där han under åren blev en omtyckt och starkt drivande och engagerad pedagog och förebild – både inom och utom skolans värld. Gunnar efterfrågades ofta som föreläsare och inspiratör på bl a Lärarhögskolan, och mottog flera utmärkelser för sitt progressiva arbete och framgångsrika pedagogiska idéer.

Förutom genom det starka engagemanget för barn och ungdomar var det som starkt engagerad fritidspolitiker många kom i kontakt med Gunnar. Under många år var Gunnar en flitig debattör och samhällskritiker som utifrån traditionellt socialdemokratiska tankegångar kämpade för ett socialistiskt jämlikt, klasslöst och rättvist samhälle för alla människor, inte bara de redan beslutna.

Gunnar var styrelseledamot i socialdemokraterna i Vellinge arbetarekommun på 1980-talet, men var under 1990-talet med om att bryta sig ur partiet för att istället starta Arbetarlistan, eller

sedermera Arbetaralternativet, som han blev ordförande för i några år. Därefter var Gunnar medlem av och engagerad i SAC-Syndikalisterna. "De socialdemokratiska ledarna är inte socialdemokrater längre. De kunde lika gärna vara folkpartister", sa Gunnar.

1999 flyttade Gunnar hem till barndomsstaden Västerås igen, där han träffade sin nuvarande fru Annelie och till sin stora glädje fick bli farfar till två pojkar. I Västerås arbetade han på Vallbyskolan och Ormkärrsskolan fram till sin pensionering i september 2009. Den sista tiden försämrades Gunnars hälsa efter en hjärtattack 2008 och en hjärnblödning i början av 2009.

För oss som hade förmånen att få växa upp med och få lära känna Gunnar är det engagemanget för de många och små vanliga människorna som tydligast dröjer sig kvar. Gunnar var aldrig rädd för att säga vad han tyckte. Gunnar stod alltid upp för de orättvist behandlade. Gunnar kämpade med sin hälsa som slutgiltigt pris för ett jämlikt och rättvist samhälle. Gunnar var idealist och humanist, socialdemokrat och inspiratör.

Saknaden är ofantlig.

Niklas Törnér
Annelie Törnér